

w innej instytucji bankowej, wskazanej przez urząd skarbowy. Płatnicy w miejscowościach nie będących siedzibą urzędu skarbowego, ani urzędu (agencji) pocztowego, obowiązani są wpłacać pobrane od podatników przedpłaty przynajmniej raz w tygodniu. Koszty przekazów P. K. O. ponosi władza podatkowa. Za właściwy uważa się urząd skarbowy, w którego okręgu płatnik ma wyznaczone urzędowe miejsce badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

2. Dla wpłat z tytułu pobranych przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy płatnik obowiązany jest prowadzić w dwóch egzemplarzach przebitkowo dziennik kasowy według wzoru, ustalonego osobnym zarządzeniem. Dziennikiem kasowym mają być objęte także wpłaty z tytułu opłat za urzędowe badanie zwierząt lub mięsa. Należycie podsumowany i uzgodniony z sumą dowodów wpłat dziennik kasowy zamyka płatnik w terminach odprowadzania przedpłat oraz miesięcznie. W przedziałce „Uwagi“, należy podawać sumy odprowadzone danego dnia do kasy urzędu skarbowego. Numerację kolejną pozycji dziennika prowadzi się nieprzerwanie aż do końca roku.

3. Najpóźniej do dnia 7 każdego miesiąca płatnik przesyła właściwemu urzędowi skarbowemu odbitkę dziennika kasowego za ubiegły miesiąc wraz z dołączonymi do niej dowodami wpłat (§ 8 ust. 2). Przesłanie odbitki dziennika urzędowi skarbowemu obowiązuje płatnika także wówczas, jeżeli w danym miesiącu pobrał od podatników wyłącznie opłaty za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa bez przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy. Ponadto płatnik przesyła urzędowi skarbowemu unieważnione pokwitowania wraz z pierwszym dowodem wpłaty.

4. Dyrektorzy izb skarbowych władni są zwalniać poszczególnych płatników od obowiązku ścisłego stosowania przepisów § 9 ust. 1 — 3 oraz § 8, jeżeli na podstawie dotychczasowej organizacji rachunkowości tych płatników władze podatkowe będą miały możliwość należytego rozliczenia i kontroli czynności obliczania i poboru przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy.

§ 10. 1. Za czynności związane z obliczaniem i poborem przedpłat przyznaje się płatnikom wynagrodzenie w wysokości do 5% pobranych przedpłat. Stawkę wynagrodzenia określać będą z góry za poszczególne okresy czasu dyrektorzy izb skarbowych dla każdego płatnika, zależnie od sumy pobieranych przedpłat oraz lokalnych warunków.

2. Sposób wypłaty wynagrodzenia ureguje osobne zarządzenie.

§ 11. 1. Wpłacone przez podatników kwoty podlegają w zasadzie zarachowaniu przez właściwe dla podatników urzędy skarbowe (rewizyjne) w sposób następujący:

- 1) 40% przedpłaty — na zaliczkę na podatek obrotowy za dany miesiąc;
- 2) 60% przedpłaty — na zaliczkę na podatek dochodowy za dany miesiąc.

2. Urzędy skarbowe (rewizyjne) mogą na wniosek podatnika zarachowywać dokonane wpłaty w innym stosunku.

3. Wpłacanie przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy na podstawie niniejszego rozporządzenia nie zwalnia podatników od obowiązku obliczania obrotu i dochodu za każdy miesiąc i wpłacania zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy i dochodowy w terminie do dnia 15 następnego miesiąca oraz składania właściwej władzy podatkowej deklaracji stosownie do obowiązujących przepisów. Kwotę wpłaconych w ubiegłym miesiącu przedpłat podatnicy potrącają z kwoty należnych zaliczek miesięcznych, czyniąc o tym odpowiednią wzmiankę na składanych deklaracjach.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948 r.

Minister Skarbu:

wz. *Tadeusz Dietrich*

356

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 września 1947 r.

o przywozie tytoniu z zagranicy.

Na podstawie art. 8 i 9 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 409) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 19, poz. 137

i Nr 83, poz. 569, z 1932 r. Nr 26, poz. 240 i z 1933 r. Nr 84, poz. 617) zarządzam, co następuje:

§ 1. Na przywóz tytoniu z zagranicy wymagane jest zezwolenie Ministerstwa Skarbu.

W podaniu o zezwolenie należy oznaczyć:

- a) ilość oraz gatunek lub rodzaj tytoniu, jaki ma być przywieziony;
- b) źródło nabycia;
- c) cel, na który przywieziony tytoń jest przeznaczony;
- d) urząd celny, przez który tytoń ma być wprowadzony na obszar Rzeczypospolitej.

Bez zezwolenia mogą być przywożone wyroby tytoniowe, przeznaczone do osobistego użytku w ilości nie przewyższającej jednego kilograma netto.

§ 2. Od tytoniu przywiezionego z zagranicy będzie pobierana należność monopolowa w następującej wysokości:

- a) od papierosów — po 8.000 zł za 1 kg netto,
- b) od cygar i cygaretek (tytoniu krajowego, zwijanego w liście tytoniowe) — po 8.000 zł za 1 kg netto,
- c) od tytoniu do papierosów (tytoniu cienko krajowego) — po 8.000 zł za 1 kg netto,
- d) od tytoniu do fajki (tytoniu grubo krajowego), tytoniu w krążkach i zwitkach — po 8.000 zł za 1 kg netto,
- e) od tytoniu w liściach i w wiązkach z łądygami lub bez po 4.000 zł za 1 kg netto,
- f) od łądyg tytoniowych, korzeni, odpadków i miału — po 500 zł za 1 kg netto,
- g) od tabaki do zażywania — po 500 zł za 1 kg netto,
- h) od ekstraktów tytoniowych — po 200 zł za 1 kg netto,
- i) od nikotyny i jej pochodnych (siarczaniu nikotyny, szczawianu nikotyny itp.) — po 500 zł za 1 kg netto.

§ 3. Od należności monopolowej wolne są przywożone przez podróżnych do własnego ich użytku drobne ilości wyrobów tytoniowych do 200 gr tytoniu przyrządzonego do palenia, 40 gr tabaki albo 200 sztuk papierosów lub 80 sztuk cygar.

Należność monopolowa przewidziana niniejszym rozporządzeniem nie będzie pobierana od tytoniu przywożonego z zagranicy przez przedsiębiorstwo państwowe „Polski Monopol Tytoniowy“.

W innych przypadkach, poza wymienionymi w ust. 1 i 2, częściowe lub całkowite zwolnienie od należności monopolowej może nastąpić tylko za zgodą Ministra Skarbu.

§ 4. Tytoń przywożony z zagranicy winien znajdować się w oryginalnym opakowaniu fabrycznym.

Przepis ust. 1 nie stosuje się w przypadkach przewożenia wyrobów tytoniowych do 1 kg netto przez podróżnych, przekraczających granicę celną, do ich osobistego użytku.

§ 5. Tytoń przywożony z zagranicy, jeżeli podlega należności monopolowej, urzędy celne zaopatrywać będą w nalepki monopolowe, stwierdzające prawidłowe wprowadzenie tytoniu na obszar Rzeczypospolitej i uiszczenie od niego należności monopolowej.

Nalepki te naklejane będą na poszczególnych opakowaniach bezpośrednio, w sposób uniemożliwiający otwarcie opakowania bez uszkodzenia nalepki.

Wzór nalepek oraz termin, od którego mają być stosowane, ustali Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1925 r. o przywozie tytoniu z zagranicy (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 238) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 129, poz. 924, z 1926 r. Nr 55, poz. 325, z 1927 r. Nr 75, poz. 658 i z 1930 r. Nr 41, poz. 359).

Minister Skarbu:

wz. *Tadeusz Dietrich*